

ת"פ 9107/01/14 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9107-01-14 מדינת ישראל נ' א
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אבישי דויטש

המאשימה

נגד

א א

הנאשם

ע"י עו"ד אדווה ויצמן

הכרעת דין

כ ל ל י

1. בתחילת שנת 2014 הוגש כתב אישום נגד הנאשם המייחס לו עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), תקיפת בת זוג עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק; פגיעה בפרטיות בילוש או הטרדה אחרת עבירה לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א - 1981, הטרדה באמצעות מתקן בזק עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב - 1982.
2. כתב האישום מתייחס למערכת יחסים מורכבת בין הנאשם לבין בת זוגו הגברת ל ע.
3. הגב' עשת לא התייצבה מספר פעמים בבית המשפט ועדותה לא נשמעה.
4. בתום פרשת התביעה ביקשה ב"כ הנאשם שלא לחייב אותו להשיב לאישומים.
5. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים החלטתי לחייב את הנאשם להשיב לאישומים לענין ההטרדה באמצעות מתקן בזק ובענין הפגיעה בפרטיות.
6. הנאשם מזוכה מעבירות האיומים ותקיפת בן זוג שיוחסו לו בכתב האישום.

הראיות

7. הבסיס הראייתי בעבירות בהן חויב הנאשם להשיב לאישומים מבוסס על דברים שמסר בהודעתו וכן בעימות שהתקיים בינו לבין הגב' ל ע (להלן: "המתלוננת").
8. בנוסף קיימות ראיות חפציות שיש בהן לחזק את הדברים שמסר הנאשם.
9. בהודעתו מיום 31.12.13 (ת/6) נשאל נאשם אם הטלפון הנ"ל שלו, הוא ברשותו ואם הוא המשתמש הבלעדי בו והשיב בחיוב.
- הנאשם מסר כי יש לו מחשב אישי שנמצא בבית אחיו והוסיף כי הוא היחיד שמשתמש בו. הנאשם גם מסר שיש לו ארבע כתובות דואר אלקטרוני ומסר את כתובות הדואר.
- הנאשם גם אישר כי יום קודם המתלוננת אמרה לו "שקשה לה ולא מתאים לה" זאת במענה לשאלה אם היא מסרה לו שרוצה להפרד ממנו.
10. ביום 1.1.14, נערך עימות בין הנאשם למתלוננת. מאחר והמתלוננת לא העידה בפני התעלמתי מדבריה בעימות. הנאשם נשאל במהלך העימות:
- "ש: אמיר האם חטפת לה מהבית את המכשיר הנייד שלה ואת המחשב."**
- ת: כן**
- ש: לאיזה מטרה**
- ת: היו שתי מטרות שונות, כי זה היה בשני פעמים (השגיאות במקור - ד.ב.). שונים. 1. המחשב היה מוקלט שם משהו שהיה קשור אלי ולימור הסתירה בתוקף רב, כבר הבנתי שיש שם משהו, ועניין אותי לראות מה. 2. פלאפון: למחוק את המילים של בין אם טוב או רע למחוק את זה. 3. מחברת קטנה: לקחתי את זה כדי להעלים את זה מהיקום היו שם דברים שלה שהיתה בכל מיני טיפולים התסביכים שלה מתגלים בכתב, והם באים מולי בגלל זה רציתי למחוק את זה."**
11. הנאשם נשאל בעימות "כמה פעמים ארבת לה עקבת אחריה והגעת לביתה ללא ידיעתה? והשיב פעמים אחדות 6 פעמים". הנאשם נשאל: "כמה הודעות כתבת לה היום מהרגע שלמור אמרה שהיא רוצה לסיים את הקשר?" ת: פשש וואי קשה להעריך את זה בכמות, מלא הודעות, להערכתי 100-150 אולי אני לא אומד את זה נכון מלא המון".

12. הנאשם אישר כי היו לו תמונות עירום של המתלוננת וציין כי לא התכוון לפרסם אותן.
13. די לעיין במסרונים שנתפסו על ידי המשטרה שהנאשם אישר כי שלח אותם למתלוננת אחרי שהודיעה לו על רצונה להפרד ממנו כדי להבחין כי מדובר בהטרדה ממשית. למרות שהנאשם חשד כי המתלוננת חסמה את קבלת המסרונים ממנו המשיך הנאשם בשליחתם.
14. כפי שצוין לעיל הנאשם מודה כי שלח באותו יום כמות גדולה מאד של מסרונים למתלוננת.
15. הנאשם מסר הודעה נוספת ביום 2.1.14 והתייחס לחשדות נגדו (ת/1). הנאשם אישר כי לקח מהמתלוננת את מחשבה ביום 28.6.13 והחזיר אותו אחרי שעתיים הוא נשאל מדוע לקח את המחשב והשיב:
- "לימור הלכה מספר פעמים לטיפולים פסיכולוגיים ויעוץ... מאחר ולא פעם ולא פעמיים ביקשתי מלימור שכאשר היא באה מולי ביקשתי רק כנות ושתהיה אמיתית. כאשר הבנתי שיש במחשב משהו מוקלט. ממנה הבנתי שהקלטה קשורה אלי בין היתר בקשתי ממנה שתשמיע לי את ההקלטה ולא תסתיר ממני זאת. אז לקחתי את המחשב יצאתי מהבית ואחרי כשעתיים לערך החזרתי לה את המחשב".**
16. לענין לקיחת הטלפון הנייד של המתלוננת באותו יום מסר הנאשם "בשביל למחוק כל זכר ממני בין אם זה מייל שכותבים בו דברים נחמדים. אגב כשלקחתי את הטלפון מיד שיצאתי מהבית הנחתי את הטלפון על הרצפה מושען על דלת. כי אני לא יודע איך מתפעלים את הפלאפון שלה...".
17. המשטרה הוזעקה לדירת המתלוננת ב- 28.6.13. רס"ר הדס יוסף שהגיע למקום מציין בדו"ח הפעולה שלו (ת/16) : **"לציין כי בכניסה לדירה על הרצפה צמוד לדלת מבחוץ הבחנו במכשיר נייד בצבע שחור..."**
18. הנאשם נשאל בהודעתו (ת/1) כמה מסרונים שלח למתלוננת ביום שהודיעה לו על סיום הקשר והשיב:
- "בו נתחיל מזה שכמה פעמים לכאורה לימור "בחרה" לסיים את הקשר וחזרה אך ורק מרצונה הכי חופשי שיש בעולם או רצתה זאת בתוקף".**
- בהמשך אישר הנאשם ששלח מספר רב של מסרונים ואף אישר את תכנם שחלק מהמסרונים שהוצגו בפניו.

סיכום

19. אין ספק כי הוכחה בפני העבירה של ההטרדה באמצעות מתקן בזק כפי שצוין ברע"פ 10462/03
**הלינור הכאר נ' מדינת ישראל "אין הטרדת הזולת בטלפון או בפקסימיליה ביטוי לחופש ביטוי.
אין חופש הביטוי החופש לרדת לחיי הזולת במבצרו האישי".**
20. הנאשם הטריד את המתלוננת בכמות עצומה של מסרונים כשידע שאין ברצונה לקבל אותם. תוכן
המסרונים ומספרם מצביעים באופן ברור על כוונת ההטרדה.
21. הנאשם עיין במחשב המתלוננת ולקח את הנייד שלה כדי לראות פרטים אישיים השייכים לה בניגוד
לרצונה. יש בכך משום פגיעה בפרטיות בהתאם לסעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.
22. המסרונים עצמם והטלפון שנתפס בכניסה לבית המתלוננת הם ראיות תומכות לדברי הנאשם
בהודעותיו ובעימות.
23. למען הסר ספק אציין כי דברי הנאשם בהודעותיו עדיפים לדבריו בפניי. איני מאמין לנאשם כי עיין
במחשבה של המתלוננת בהסכמתה.
24. **סוף דבר : הנאשם מורשע בעבירות בהם חוייב להשיב לאשמה.**

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, במעמד הצדדים